

Kuşların Sessizliđi

– cirik · 19 Ekim 2020

sapanla vururdum kuşları
kanlı dallara dönüşürdü
kavak , söğüt ,dut ağaçları
çocuktuk köyde
kalbim ürperir düşündükçe
çırpınan kuşun
minik gözlerinde ölüm
köyde bir akşam üzeri
ezanlar okundu okunacak
ağaçlar cıvıl cıvıl
ya konu konacak
ya tünemiş kuşlar
hepsi av menziline
ve saptandan çıkan bir taş
vurulan minik bir baş
düşümlenir kalbim
her gece bir rüyaya irkilirim
bir günahla çöker gökyüzü
alnım çatlar düşümdeki kan
bir mavi sabahı kızıla boyar
günahkarım
bir cana kıydım o akşam
çakıl taşı doluydu ceplerim
sapan taşıydı bedenim
bir cinayet işledi ellerim
o günden beri mutlu değilim
attığını vuran sapan
acı bir hatıra
sapan taşım mermi gibi
isabet etti kuşa
pat diye düştü yere
ah çocuk ne ettin beni
giderek yumuldu gözleri
bu şiddet ,bu cinayet
bu günah ömür boyu

kamçılar kanatır beni..

mustafa kaya

19.10.2020 /üsküdar